

РЕШЕНИЕ

№ 231

Добрич, 01.06.2017 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Добричкият административен съд, в открито съдебно заседание на шестнадесети май две хиляди и седемнадесета година, I троен състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: МИЛЕНА ГЕОРГИЕВА
ТЕОДОРА МИЛЕВА**

при секретаря МАРИЯ МИХАЛЕВА и с участието на прокурора ВЕСЕЛИН ВИЧЕВ изслуша докладваното от съдия Т.Милева административно дело № 148/ 2017 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Добрич Веселин Вичев срещу Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Шабла, приета от Общински съвет Шабла на осн. чл.9 от ЗМДТ и влязла в сила на 01.04.2003 г. в частта на чл.2, ал.1, т.4; чл.4, ал.1, т.3 /повторна/ и т.4; чл.18, ал.5 и ал.6. С протеста се настоява, че тези разпоредби влизат в колизия със законови разпоредби от по – висок ранг. Иска се да бъдат отменени като незаконосъобразни.

В съдебно заседание, протестиращият, редовно призован, се явява прокурор Вичев, който поддържа протеста на изложените в него основания.

Ответникът – Общински съвет Шабла, не се явява и не изразява становище по протеста.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и като направи проверка по реда на чл.168 във връзка с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Протестът е процесуално допустим, като подаден в срок, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредбата, предмет на оспорване, по дефиницията на чл. 75, ал. 1 от АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, както и чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА съставлява подзаконов нормативен акт. Съобразно разпоредбите на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовият нормативен акт подлежи на безсрочно оспорване пред съда, като с оглед текста на чл. 186, ал. 2 от АПК това важи и за прокурора, който може да подаде протест срещу акта.

Разгледан по същество, протестът е основателен в частта му на искане за отмяна на оспорените текстове като незаконосъобразни по следните съображения:

Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите на територията на Община Шабла е приета с решение №3.1 по протокол №2 от 11.03.2003 г. на Общински съвет Шабла. По делото са приложени доказателства, от които се установява, че е спазена процедурата по приемане на Наредбата. Изготвен е бил доклад по чл. 26 от ЗНА. Представени са и становища от заинтересовани лица. Оспорените разпоредби като част от Наредбата са приети от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА. С оглед на това съдът намира, че оспорените разпоредби са част от валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

При преценката за съответствието обаче на оспорените разпоредби с материалния закон съдът счита, че те противоречат на нормативен акт от по – висока степен, в какъвто смисъл протестът се явява основателен. Това е така, защото:

С Разпоредбата на чл.2, ал.1 от Наредбата е предвидено, че на територията на общината се събират следните местни такси: ...т.4 – за добив на кариерни материали. С ДВ бр. 70 от 08.08.2008 г. са били изменени чл.6, ал.1, б. „Г“ от ЗМДТ и чл.60 от Закона за подземните богатства, като с тях законодателят е прехвърлил компетентността за събиране на такси за добив на кариерни материали от общинските съвети към съответното министерство или ведомство, издало разрешение за търсене или проучване, или издало концесията за добив на подземни богатства. Измененията в Закона за подземните богатства и ЗМДТ са влезли в законна сила на 11.08.2008 г. и от този момент нататък, общинските съвети не могат да събират процесната такса. Независимо, че през този период, общински съвет Шабла е променял неколккратно разпоредби от Наредбата, като последните такива промени са през 2016 г., процесната разпоредба не е отменена. Поради което и съдът намира, че относно тази точка е основателен протестът на прокуратурата, тъй като регламентацията в местната наредба не съответства на уредбата в нормативен акт от по-висока степен.

С Разпоредбата на чл.4, ал.1, се посочва, че размерът на местните такси и цени на услуги се определят при спазване на следните принципи: т.3 /повторна/ - ефективно разпределение на общински ресурси чрез определяне на такси и цени на услуги и т.4 – насърчаване на частния сектор в предоставянето на регламентирани в наредбата услуги.

Съгл. чл.8, ал.1 от Закона за местните данъци и такси „Общинският съвет определя размера на таксите при спазване на следните принципи: 1. Възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на

услугата; 2. Създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество; 3. Постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси.“

Съгласно чл. 8 от ЗНА издаваните от ОбС Наредби следва да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредените в тях обществени отношения с местно значение. НОАМТЦУ е издадена на основание законовата делегация от чл. 9 от ЗМДТ. Това означава, че същата следва да уреди правилата и определянето на размера на местните такси и цени на услуги при условията, по реда и в границите, определени в закона. Разпоредбите на подзаконовия нормативен акт е недопустимо да разширяват кръга на принципите, които законът определя да бъдат спазени при определяне размера на местните такси и цени на услуги в общината. Без съмнение общинската наредба представлява подзаконов нормативен акт от местно значение, който има предназначение да детайлизира или доурегулира разпоредбите на закона като нормативен акт от по-висока степен, поради което нейните разпоредби следва да бъдат съобразени със закона, в чиято връзка същата се издава, като стриктно се придържат към неговата рамка и са в съответствие с неговото съдържание. Тоест регламентацията, която дава общинската наредба, следва да уточнява и конкретизира законовата уредба съобразно местните условия, но не може да е в противоречие със закона, нито да преурежда по различен начин вече уредени от закон обществени отношения.

В този смисъл е основателен протестът на Окръжна прокуратура гр. Добрич и в тази му точка.

В чл.18, ал.5 от Наредбата е предвидено, че се „Освобождават от заплащане на такса битови отпадъци в частта за сметосъбиране и сметоизвозване, собствениците или ползвателите на имоти, които не се използват през цялата година и не са тяхно основно жилище.“, в чл.71, т.1 от ЗМДЗТ са посочени условията, при които не се събира такса: „Не се събира такса за :1. Сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождение на имота“. Условията на чл.71, т.1, предл. второ от ЗМДТ са ясни и категорични – необходимо е само имотът да не се ползва през цялата година и да не е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота. Въведеното допълнително условия противоречи на чл. 71, ал. 1 от ЗМДТ, съгласно който не се събира такса, ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота. Видно е, че законодателят не обвързва неплащането на такса с вида и предназначението на имота, а само и единствено с ползването му.

Разпоредбата противоречи на закона и следва да бъде отменена.

Общинският съвет следва да се съобрази с предоставените му по делегация правомощия и да приеме съответния подзаконов нормативен акт в съответствие с разпоредбите на нормативните актове от по-висок ранг съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗНА, защото в противен случай нормативният акт подлежи на отмяна като незаконосъобразен или не следва да се съобразява от правораздавателните органи при прилагането му в съответствие с чл. 15, ал. 3 от ЗНА. След като с чл. 8, ал. 5 от ЗМДТ на общинския съвет е предоставено единствено правомощието да определи реда за освобождаване от заплащане на такса при неползване на услугата, а не самата възможност за освобождаване, то извън правомощията на общинския съвет е да въвежда допълнителни критерии и условия, различни от предвидените в ЗМДТ. Основанието за освобождаване от заплащане на такса битови отпадъци е неползването на съответната услуга съгласно чл. 8, ал. 5 от ЗМДТ, а не характера на имота – да не е основно жилище, както ОбС Шабла в нарушение на материалния закон е предвидил в оспорената разпоредба на чл. 18, ал. 5 от Наредбата.

Следващият оспорен член от Наредбата е чл.18, ал.6, който гласи: „Не се разглеждат декларации по ал.5, подадени от собственици или ползватели на имоти с непогасени задължения за такса битови отпадъци, както и частично попълнени декларации“.

Настоящият състав намира, че въведените допълнителни условия в ал.6 на чл.18 на оспорената разпоредба са неотнормирани към изискването на закона да се освобождават от заплащане на съответната такса лицата, неползващи услугата през годината или през съответен период от нея. Обстоятелството дали лицето има или няма парични задължения към община Шабла е без правно значение при преценката на административния орган относно ползването, респ. неползването на съответната услуга. След като законът като нормативен акт от по-висок ред не е въвел такова ограничение при неползване на услугите, предоставяни от общината, не може с подзаконов нормативен акт на орган на местното самоуправление съгласно чл. 18 ЗМСМА да се въвежда допълнително изискване. За второто изискване, а именно частично попълнени декларации, за настоящият състав не става ясно, какво точно е имал предвид общинския съвет при въвеждането на тази формулировка и какво общо има тя като условие за ползване на услугата. Още повече, че в чл.71, ал.1 от ЗМДТ е посочено, че декларацията е по образец.

В тази връзка разпоредбата на чл. 18, ал. 5 и свързаната с нея ал. 6, са приети в нарушение на материалния закон, доколкото въвеждат допълнителни изисквания, несъответстващи на целта на закона - ЗМДТ.

Установената материална незаконосъобразност на оспорените
текстове е основание за отмяната им по смисъла на чл. 146, т. 4 във връзка
с чл. 196 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК
ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура
– Добрич направените съдебни разноски в размер на 35.00 лв. /тридесет и
пет лева/, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването
в „Държавен вестник“.

Мотивиран така и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК,
Административен съд – Добрич, I троен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура – Добрич
разпоредбите на чл.2, ал.1, т.4; чл.4, ал.1, т.3 /повторна/ и т.4; чл.18, ал.5 и
ал.6 от Наредба за определяне и администрирането на местните такси и
цени на услуги на територията на Община Шабла, приета с Решение по
протокол №2 от 11.03.2003 г. на общински съвет Шабла.

ОСЪЖДА Общински съвет Шабла да заплати на Окръжна
прокуратура - Добрич направените по делото разноски в размер на 35.00
лв. /тридесет и пет лева/.

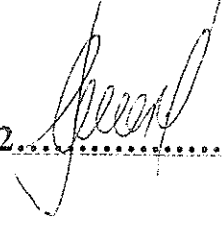
Решението може да се обжалва пред Върховния Административен
съд с касационна жалба в четирнадесетдневен срок, считано от
съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния
акт на страните.

След влизането му в сила решението да се обнародва по реда на чл.
194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.